

דברים לזכרם בטקס דגניה

לזכרו של חיים קרפט

עמי קרפט, בת שבע לויצקי (קרפט) - אחייניו ומשפחותיהם

חיים קרפט - ניר עם

חיים נולד ביאסי, רומניה בשנת 1920 למשפחה יהודית ציונית. הוא היה הבן הצעיר של **פרידה ואהרון ז"ל** שנספו בשואה ואח **להינדה, מרדכי ודוד ז"ל**.

בנעוריו היה חבר בתנועת גורדוניה שבה היו חברים גם שני אחיו מרדכי ודוד. בשנת 1940 הגיע ארצה וקליטתו הראשונה הייתה בבית העולים בחיפה. משם עבר יחד עם קבוצתו לקריית ענבים שבה עבד בכל ענף שנדרש במשק. אל קבוצת ניר חיים, לימים ניר עם, הגיע בעקבות שני אחיו הבוגרים מרדכי ודוד והתמחה בענף הרפת.

ביום 19 לאוקטובר 1943, טבע בכנרת והוא בן 23. הותיר אחריו אישה צעירה, טובה, שלה נישא שישה שבועות קודם לכן. גופתו נמצאה לאחר כשבעה ימים של חיפושים והועברה לקבורה בקיבוץ ניר עם ביום 30 לאוקטובר 1943.

יהי זכרו ברוך.

יהודית דרש או יטקה, כפי שנקראה במשפחתנו, היא דודתי, אחותו הצעירה של אבי.

היא נולדה וגדלה בעיר לודג' בפולין. בת למשפחה גדולה ואמידה, אשר הציעה לבניה ובנותיה למודים גבוהים. אך יטקה בחרה להצטרף ל"גורדוניה" ולצאת להכשרה לקראת העלייה לארץ ישראל.

בהכשרה היא עבדה בחקלאות וקיוותה לעלות במהרה, אך הימים התארכו כי לא היו "סרטיפיקטים". משפחתה בקשה ממנה לחזור הביתה ללודג' אך היא הייתה נחושה בדעתה לעלות לארץ ישראל. ואכן, בשנת 1939 לפני כניסת הגרמנים לפולין הגיע הרגע המאושר בחייה, היא זכתה להגשים את חלומה ועלתה לארץ. הצטרפה לקבוצת "השרון" - כיום יפעת.

תחילה עבדה יטקה במטבח, אולם על פי בקשתה עברה לעבוד ברפת. היא התמסרה לעבודה בכל נפשה וזכתה להערכה רבה.

במכתב שכתבה לאבי היא ציינה שהיא מאושרת בקבוצה, שיש לה כבר חבר והעבודה ברפת מתאימה לה.

אושרה נקטע באסון הטביעה. כל חלומותיה אבדו. סיפור חייה נמסר במשפחה ואני שמחה שנתנה לי האפשרות להעלות את זכרה בפני הקהל הרחב.

יהודית דרש

שלומית ויין לבית דרש, מושב ביצרון

יהודית דרש - קבוצת השרון, יפעת

דבר המשפחות על הספינה בכנרת

נחמיה פרידמן

נחמיה פרידמן, נגבה - נולד לאחר מות אביו ונקרא על שמו

היום יחד אתכם, לספר, לדבר, לשפוך ולא להחניק. לשותף ולחלוק עם ילדינו, נכדינו ונינינו את מה שהיה ועל מי שהיו, כדי שזכרם וסיפורם יונצח לעד. המעגל שנסגר היום כאן בכנרת, פותח לכולנו שביל רחב להוליך בו את הסיפור האישי שזור עם סיפורים מרתקים נוספים שליוו את נפתולי המדינה שבדרך. **תודה ענקית לכל מי שעשה שהמפגש הזה יקרה. נתתם לכולנו מתנה נפלאה להמשך הדרך ולדורות הבאים. ■**

לכל אחד מאתנו, הבנים והבנות "של", השם "כנרת" אמר ויאמר תמיד הרבה יותר. ההורים ששכלנו כאן לפני 70 שנים היו ציונים מאמינים, חדורי אמונה בשליחות של היותם מובילי המחנה בדרכו להפיכת עבודת הכפיים לגאווה. לכל אחד מה-11 היו אישיותו, נטיותיו, כשרונותיו, אהבותיו וחולשותיו. את כולם איחדה השאיפה לא רק להיות חקלאים, אלא גם להיות טובים יותר ולהנחיל את הידע והרוח לרבים. בימים שלפני המפגש וגם כאן היום, כשכולנו יחד, גמענו בצימאון ובשקיקה כל בדל מידע שנמנע מרבים מאתנו, כי הורינו החלוצים העדיפו שתיקונו על שיחות נפש עם עיניים דומעות. בימים אלה, למד כל אחד מאתנו להכיר, נוסף להורה ששכל, גם קצת את חבריו, רוחם ועשייתם הנפלאה. מעטים סביבנו שמעו על האסון הנורא שהיכה בתדהמה את היישוב בארץ הנבנית של המדינה שבדרך. אני, שכל חיי, נושא על גבי את המעמסה הכבדה של שם אבי, נשבע כאן

דבר מנהלי ענף החלב בישראל

ימשיכו לשאת את הדגל של החקלאות, ההתיישבות והציונות.

התאחדות מגדלי בקר תרמה, כמו גם, מועצת החלב, להפקת הכנס וגם לבניית אתר הנצחה במזיאון הרפת ביפעת.

גם **שייקה דרורי, מנכ"ל מועצת החלב**, העלה על נס את התוצאות המקצועיות המיוחדות של הרפתנים בישראל שהם נצר לאותם החברים שהיו באספת דגניה ו-11 מהם טבעו במימי הכנרת.

כמנכ"ל, שנמצא בקשרים עם מדינות רבות בעולם, מציין שייקה את המצוינות והמקצועיות הבולטות של רפתני ישראל, בהשוואה לעמיתיהם בעולם שנמצאים בענף דורות רבים. ■

אביתר דותן, מזכיר התאחדות מגדלי בקר, נשא דברים מהלב ובהתרגשות רבה שהמעמד המיוחד הזה גרם לכל משתתפיו.

אביתר הדגיש שההתאחדות היום, שהיא המשכה של אותה התאחדות שהתכנסה לפני 70 שנה בדגניה, עוסקת במשימה הגדולה של טיפוח דור המשך, כדי שגם בעוד 70 שנה נוכל להעלות זיכרונות על תקופות עבר מפוארות.

כאז, כן עתה, רפת החלב הישראלית היא המסד של החקלאות בארץ

ישראל וממלאה משימות לאומיות, בעלות חשיבות קיומית למדינה ולעם. הרפתן הישראלי ממשיך את דורות קודמיו בהשכלה, בידע הנרחב, במסירות, בחדשנות וגם ביכולת ההתאמה לתנאים המשתנים. אביתר הזדהה עם המשפחות ונשא תקווה שדורות ההמשך מאז האסון

